

[Hans Rasmussen.]

Der kan således ikke være grundlag for at regne med de afsmitningsstørrelser, som Dansk Arbejdsgiverforening har peget på; påstandene er ikke realistiske, men mere afværgeforanstaltninger, som skal hindre lovforslagets gennemførelse.

Jeg kan som nævnt på socialdemokratiets vegne tiltræde det foreliggende lovforslag om forlængelse af de kollektive overenskomster med de mindre ændringer og tilføjelser, der under udvalgsbehandlingen er bragt i forslag. Arbejdsministeren har stillet et ændringsforslag til lovforslagets § 3, stk. 3, 1. punktum, hvori det tydeliggøres, at den i lovforslagets § 3, stk. 1, omtalte beløbsramme på i alt 68 mill. kr. for 1963-64 suppleres med en yderligere beløbsramme på indtil 139 mill. kr. i 1964-65, således at den samlede beløbsramme for 1964-65 bliver 207 mill. kr. og den samlede beløbsramme for de to år tilsammen 275 mill. kr.

Endvidere vil jeg pege på ændringsforslaget til lovforslagets § 5, som vedrører den efterlønsordning, der i folketingsåret 1963-64 skal fremsættes lovforslag om. Jeg er helt enig i, at der i det sagkyndige udvalg, som skal nedsættes til forberedelse af dette lovforslag, skal være en repræsentant for Fællesrepræsentationen for Danske Arbejdsleder- og Tekniske Funktionærforeninger, idet denne forening langt mere beskæftiger sig med pensionsproblemer på det private arbejdsmarked, end tilfældet er for Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, som i henhold til lovforslaget får en repræsentant i dette udvalg.

Derimod kan mit parti ikke tilslutte sig, at forhandlingerne mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund — som af socialistisk folkeparti gennem et dagsordensforslag foreslået — optages på ny, og vi må vende os herimod.

Hvad angår forslag til lov om pris- og avancementstop, forslag til lov om udbyttebegrænsning og forslag til lov om indseende med priser, vil oppositionen heller ikke medvirke til disse lovforslags gennemførelse. Nu må man da kunne forstå — det gælder også det erhvervsliv, der bliver omfattet af denne lovgivning — at skal vi have en vis stabilisering af lønmodtagernes indtægter, kan vi

ikke lade den anden part inden for landets økonomiske liv beholde sin frie dispositionsret; det har jeg allerede gjort visse bemærkninger om.

Jeg har forstået, at der mellem oppositionen og regeringspartierne er stærke principielle uoverensstemmelser, og at det ikke under udvalgsbehandlingen har været muligt at bøje meningene mod hinanden. Men det hjælper jo ikke, om vi på disse områder fremsætter forslag, der er betydningsløse, hvad angår reguleringen af nogle af de vigtigste områder inden for vort økonomiske liv, navnlig prisområdet.

Oppositionen har udtrykt tvivl med hensyn til administrationen af den foreliggende lovgivning; heroverfor har regeringspartierne præciseret, at et prisstop kun kan administreres i en kortere periode, og loven kan da også ophæves ved kgl. anordning. Når oppositionen har så store betænkeligheder med hensyn til administrationen af denne lovgivning, er det mærkeligt, at de samme betænkeligheder ikke kommer til udtryk, når det drejer sig om virkningsfuldt gennem en voldgift at holde arbejdernes fortjenester nede; det må da siges at være stærkt pres på lønmodtagerne, når man ved en overenskomstafslutning endog ved lovgivningsmagtens hjælp, hvor der på mange områder er sket en stærk produktivitetsudvidelse, kun vil tilgodese de lavtlønnede arbejdere.

Nu er det måske rigtigt, at det kan være vanskeligt at kontrollere prisbevægelsen, men da kravet om prisstop navnlig er rejst fra de lønmodtagere, der drages ind under lovgivningen om de kollektive overenskomster, og som vel udgør hovedmassen af handelslivets kunder, må man også gå ud fra, at kunderne bliver mere kritiske og undersøgende over for prisbevægelser, navnlig i opadgående retning, på de forskellige varer. Når der er dekretet prisstop af kortere varighed, bliver det vel forholdsvis få undersøgelser, der kan foretages i prisstopets levetid, selv om der af monopoltilsynet kan foretages visse stikprøver for herigennem at få et billede af bevægelserne i prismsassen.

Når lovgivningen tilsigter at holde indtægtsmassen i ro, må også erhvervslivet være interesseret i at holde priserne i ro,